

Sygn. akt IV CSK 185/05

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa A.W. i A.W.

przeciwko Powiatowi I.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 lutego 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 czerwca 2005 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 czerwca 2005r. zawarte zostało następujące stwierdzenie: "Wnoszę o przyjęcie kasacji i wskazuję, że powinna ona być rozpoznawana przede wszystkim ze względu na naruszenie konstytucyjnego prawa do sądu." W uzasadnieniu tego wniosku skarżący podali, że naruszenie to polega na pozbawieniu ich możliwości „dowodzenia swoich racji przed sądem” przez oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych.

Sąd Najwyższy, badając dopuszczalność skargi kasacyjnej, zważył, co następuje.

Instytucja tzw. przedsądu, w ramach którego Sąd Najwyższy rozstrzyga o przyjęciu skargi kasacyjnej (poprzednio kasacji) do rozpoznania, jest powiązana z wymaganiami, którym musi ten środek odpowiadać.

W poprzednim stanie prawnym określony w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. wymóg kasacji polegał na przedstawieniu okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania. W judykaturze jednolicie przyjmowano, że stanowiły je okoliczności nawiązujące wprost do art. 393 k.p.c., który określał podstawy odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania. Miało to umożliwić stronie przekonanie Sądu Najwyższego o istnieniu przesłanek, na których opiera się wstępne badanie kasacji pod kątem dopuszczenia jej do rozpoznania.

Analogiczną funkcję pełni obecnie art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., wprowadzający wymagania zawarcia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia. Obowiązujący art. 398⁹ § 1 ujmuje w sposób pozytywny przesłanki przyjęcia kasacji do rozpoznania, które zachodzą jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być

zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Celem takiego spełnić nie może powołanie przez stronę innych, dowolnych, okoliczności, nie mających bezpośredniego odniesienia do przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., bowiem będą one prawnie obojętne dla tej oceny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005r., II CZ 89/05, dotychczas niepublikowane).

Dlatego, analogicznie jak pod rządem przepisów o kasacji, spełnienie analizowanego wymagania nastąpi wówczas, gdy strona złoży wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, i uzasadni go przez wyraźne wskazanie co najmniej jednej z przesłanek stanowiących podstawę jego uwzględnienia przez Sąd Najwyższy (art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.) oraz przedstawienie argumentów przekonujących, że przesłanka ta istotnie zachodzi.

Skarga kasacyjna powodów nie czyni zadość tak określonemu wymaganiu. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania został złożony bez jakiegokolwiek powiązania z przesłankami, które Sąd Najwyższy w oparciu o art. 398⁹ § 1 k.p.c. bierze pod uwagę orzekając w przedmiocie przyjęcia skargi do rozpoznania. Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie domniemanych intencji skarżącego i „przyporządkowywanie” wskazanych dowolnie i w sposób ogólny (nawet bez powołania przepisów) okoliczności do jednej z ustawowych przesłanek przyjęcia skargi.

Dodatkowo trzeba zauważyć, że okoliczności powoływane przez skarżących odnoszą się do kwestii dotyczących ustalenia faktów, podczas gdy zarzuty takie nie mogą stanowić podstawy skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Nie zachowanie jednego z istotnych wymagań skargi kasacyjnej, przewidzianych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., uzasadnia jej odrzucenie wprost (art. 398⁶ § 2 k.p.c.); o odrzuceniu skargi powodów Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.